



L. dz. 264 /09

Katowice, dnia 16.03.2009r.

*Szanowna Pani  
Małgorzata Krasnodębska-Tomkiel  
Prezes Urzędu Ochrony  
Konkurencji i Konsumentów  
Warszawa*

**Dotyczy: konsolidacji organizacyjnej i kapitałowej dwu niezależnych spółek, o nazwach Orzeł Biały S.A. i Baterpol Sp. z o. o., zajmujących się przetwarzaniem i recyklingiem zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych oraz innych złomów ołowiu w cyklu ich gospodarczego wykorzystania.**

**Negatywne stanowisko Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w przedmiocie złożonego wniosku, przyjmujemy z dużym zaskoczeniem i z troską o dalsze losy tych zakładów.**

Fuzje organizacyjne i kapitałowe, realizowane w formie umów kupna-sprzedaży oraz przyjaznych przejęć, są w dzisiejszym świecie naturalną formą tworzenia większych jednostek i organizacji gospodarczych.

W surowcowych procesach technologicznych kapitałochłonność inwestycji oraz kosztowne procesy późniejszego prowadzenia technologii wytwórczych determinują konieczność powstawania jednostek produkcyjnych o dużej wydajności. Wymusza to wzrastająca konkurencja światowa otwartych ekonomicznie gospodarek i rynków handlowych.

W sektorze przemysłu metali nieżelaznych procesy konkurencji realizują się dzisiaj nie w granicach jednego państwa, jakim jest Polska, lecz w skali europejskiej a nawet ogólnoświatowej. Procesy te, w części cenowej, reguluje Londyńska Giełda Metali, ustalająca codziennie poziom cen podstawowych metali jakimi są: aluminium, cynk, kadm, miedź, ołów, srebro, i inne.

W przemyśle tym ceny producenta nie są zatem pochodną jego bieżących kosztów wytwarzania. Odwrotnie – koszty wytwarzania muszą być dostosowywane, u poszczególnych producentów, do aktualnego poziomu cen światowych, jeżeli chcą oni pozostać na określonym poziomie rentowności i ogólnej efektywności. Cena rynkowa ołowiu rafinowanego w Polsce jest taka sama, a zapewne niewiele zróżnicowana, niezależnie od tego czy sprzedaje go Orzeł Biały S.A., Baterpol Sp. z o. o. czy Huta Cynku „Miasteczko Śląskie” S.A. lub KGHM Polska Miedź S.A.

**W przypadku tendencji zawyżania cen w kraju zawsze można ten ołów kupić konkurencyjnie taniej poprzez „Giełdę” i jej magazyny w Rotterdamie.**

Konsolidacje organizacyjne i kapitałowe, w takim przemyśle jak metale nieżelazne czy w ogóle hutnictwie, są inicjowane i realizowane po to aby można było następnie tworzyć scenariusze dalszej obniżki kosztów oraz umacniania pozycji organizacji gospodarczej na otwartym światowym rynku.

**W epoce powszechnej globalizacji, pozostawanie z filozofią rozdrobnienia takich samych lub podobnych technologicznie jednostek wytwórczych tworzy sprzyjające warunki, przy ich ekonomicznej słabości, do nieuchronnego upadku lub agresywnych przejęć przez duże korporacje gospodarcze funkcjonujące w dzisiejszym świecie.**

Spółki Orzeł Biały i Baterpol to mimo wszystko firmy relatywnie małe.

Roczna wielkość produkcji ołowiu rafinowanego w 2008r. to tylko:

- Orzeł Biały S.A. 39 000 ton,
- Baterpol Sp. z o. o. 27 000 ton.

Cztery polskie firmy, wytwarzające ołów rafinowany, osiągnęły w 2008r. produkcję rzędu 108 000 ton, co w skali Unii Europejskiej daje nam udział poniżej 10%.

Dobra koniunktura światowa na metale nieżelazne i wysokie ich ceny w latach 2006,2007 i 9 m-cy 2008, pozwoliły konsolidowanym Spółkom na osiągnięcie korzystnych wyników ekonomicznych, które ogólna recesja gospodarcza zweryfikowała już w IV kwartale 2008r. do poziomu deficytu na bieżącej działalności operacyjnej ( 4 mln zł ).

Sytuacja w I kwartale 2009r. jest niestety nie lepsza, a przeciwnie – gorsza.

Zarządy przedmiotowych Spółek muszą szukać sposobów i źródeł obniżki kosztów wytwarzania ponieważ na poziom światowych cen produktu, jakim jest ołów rafinowany, nie mają żadnego wpływu. Obiektywnie lub subiektywnie ustala je codziennie Londyńska Giełda Metali.

**Jednym z tych sposobów jest koncepcja konsolidacji kapitałowej i organizacyjnej, pozwalająca na dalszą restrukturyzację wewnętrzną w formie alokacji technologii wytwórczych, zmian w procesach zaopatrzenia i zbytu, racjonalniejszego gospodarowania kadrami itp.**

**Sytuacja przedsiębiorstw recyklingu, jakimi są Orzeł Biały S.A. oraz Baterpol Sp. z o. o. staje się, w warunkach polskich, jeszcze trudniejsza w świetle rozstrzygnięć nowej ustawy o bateriach i akumulatorach ( druk Nr 1728 ), przyjętej przez Sejm i skierowanej już do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.**

Artykuł 27 wymienionej „Ustawy” w ust. 1 zobowiązuje „wprowadzających nowe baterie i akumulatory” nawet „do właściwego gospodarowania zużytymi bateriami i akumulatorami”.

W tym samym Art. ust. 2 znajdujemy zapis o treści: „wprowadzający baterie samochodowe, akumulatory samochodowe, baterie przemysłowe lub akumulatory przemysłowe oraz użytkownicy tych baterii lub akumulatorów mogą zawierać między sobą porozumienia dotyczące finansowania, zbierania, przetwarzania, recyklingu, unieszkodliwiania tych baterii lub akumulatorów”.

**Zakłady technologicznego recyklingu** w zapisach tych nie znajdują taksatywnego umocowania, co spycha ich do roli oczekującego na zlecenie wykonania usługi przetworzenia ( recyklingu ), której faza jest przecież najistotniejsza w całym procesie obrotu i ponownego zagospodarowania zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych. Pozostałe działania sprowadzają się w praktyce do zebrania i dostarczenia zużytego akumulatora, w postaci pierwotnej, do jednostki prowadzącej kompleksowy recykling.

**Nie ukrywamy, iż budzi to nasze nie tylko zaniepokojenie ale nawet zdumienie.**

**Logika nakazywałaby zawieranie takich porozumień ( umów ) między wprowadzającym, a zakładem kompleksowego recyklingu zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych, jako iż użytkowników tych baterii, szczególnie samochodowych, są przecież miliony, a firm posiadających kompleksowe technologie przetwarzania i recyklingu w zasadzie - w naszym kraju - dwie.**

Dla informacji podajemy, iż w dotychczasowym systemie gospodarowania zużytymi bateriami i akumulatorami kwasowo-ołowiowymi, realizowanym na zasadzie handlowego obrotu surowcem wtórnym, Spółki Orzeł Biały i Baterpol wyceniły jego wartości roczną na sumy:

- w 2007r.       około 150 mln zł
- w 2008r.       około 110 mln zł

Takie kwoty zapłaciły te firmy jednostkom zbierającym i dostarczającym zużyte baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe do ponownego przetworzenia i recyklingu.

Po wejściu w życie „Ustawy o bateriach i akumulatorach” prawdopodobny jest demontaż dotychczasowego systemu regulującego obrót towarowy zużytymi bateriami i akumulatorami kwasowo-ołowiowymi.

Firmy przetwórcze ( recyklingowe ) tracą swoją pozycję na rzecz producentów i dystrybutorów nowych akumulatorów, którzy będą mieli znacznie większy wpływ na sposób zbierania i wybór miejsca przetworzenia zużytych baterii i akumulatorów.

Z uwagi na fakt, iż zużyte baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe ( samochodowe i przemysłowe ) pozostają nadal towarem w handlowym obrocie zagranicznym, należy spodziewać się znacznie większego wywozu z kraju i coraz trudniejszych warunków funkcjonowania, zarówno dla jednostek skupujących dotychczas zużyte baterie i akumulatory kwasowo-ołowiowe jak również technologicznych recyklerów.

Wyżej przedstawione względy i zmieniające się na niekorzyść warunki rynkowego funkcjonowania Spółek Orzeł Biały S.A. i Baterpol Sp. z o. o. w pełni uzasadniają potrzebę ich organizacyjnej i kapitałowej konsolidacji dla dalszego utrzymania się na rynku w warunkach stale rosnącej konkurencji światowej.

Z nadzieją na pozytywne stanowisko „Urzędu” w przedmiocie sprawy pozostajemy z poważaniem

Roland Stasiak  
  
Prezes Zarządu

**Otrzymuje:**  
Orzeł Biały S..A